

Ann. til § 1: Skatter og afgifter.

2. Skatter på indkomst og formue.

ad indtægter.

Indkomst- og formueskattebeløbene omfatter indkomst- og formueskat til staten, almindeligt og særligt folkepensionsbidrag samt amtskommunal indkomstskat, kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Disse skatter og bidrag opkræves under eet som kilde-skat. Desuden omfatter denne post forskellige skatter og afgifter, der indbringer forholdsvis mindre beløb. Det drejer sig bl.a. om sømandsskat, særlig indkomstskat, afgifter i henhold til renteforsikringsloven m. v.

Kildeskattens første slutopgør er endnu ikke tilendebragt, og provenuebeløbene for dette år vil være præget af overgangsproblemer, navnlig fordi visse 1970-indkomster ved indkomstansættelserne er ført tilbage til indkomståret 1969. Derfor må budgetteringen af kildeskatten for finansåret 1972-73 ligesom for det forudgående finansår nødvendigvis blive præget af større usikkerhed end budgetteringen under det gamle skattesystem.

Kildeskattens budgettering må i hovedsagen stadig foretages på basis af den „bereg-ningsmodel“, der blev opstillet i foråret 1969, jfr. bilag 4 til betænkning over forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten. Folketingstidende 1968-69, Tillæg B, sp. 2903-2914. Herefter skønner man først over provenuet af slutskatten ved hjælp af oplysninger om den forventede indkomstudvikling. Ifølge de nyeste skøn regnes der med, at den samlede skattepligtige indkomst fra indkomståret 1968 til indkomståret 1969 er steget med 14,0 pct. Fra 1969 til 1970 regnes der nu med en stigning på 14,5 pct. For de følgende år må skønnet over stigningsprocenten blive særlig usikkert. Foreløbig er der regnet med, at stigningsprocenten bliver 12,0 fra 1970 til 1971 og 11,0 både fra 1971 til 1972 og fra 1972 til 1973.

For at finde frem til de skattebeløb, der kan forventes indbetalt i de enkelte finansår, må de skønnede slutskattebeløb opdeles i A-skat og B-skat. På grundlag af forskudsregi-streringerne må det antages, at ca. 75 pct. af slutskatten skal opkræves som A-skat og ca. 25 pct. som B-skat. Endvidere er det forudsat, at den skat, der skal opkræves i ind-komstårets løb enten ved indeholdelse af A-skat eller ved opkrævning gennem B-skatte-billetter kan anslås til et beløb, der svarer til 75 pct. af indkomstårets slutskat med tillæg af 25 pct. af slutskatten for det indkomstår, der ligger to år forud for det pågældende ind-komstår. Denne beregningsmåde er navnlig valgt, fordi B-skattebilletterne udskrives på basis af indkomster, der anslås ved forskudsregistreringen. Disse indkomster er som helhed lavere end de faktiske indkomster i det indkomstår, for hvilket skatterne skal beregnes, fordi de seneste indkomstansættelser, der foreligger i september måned forud for indkomst-året, når forskudsregistreringen foretages, hidrører fra et indkomstår, der ligger to år forud for det pågældende indkomstår.

Den del af de anslåede slutskattebeløb, der ikke indeholdes som A-skat eller opkræves ved B-skattebillet, forudsættes indbetalt således, at den ene halvdel indgår som frivillig foreløbig skat, der skal indbetales i løbet af indkomståret eller senest den 1. marts i det følgende år; mens den anden halvdel opkræves som restskat med 8 pct.s tillæg.

Ud fra de foran nævnte forudsætninger kan det beregnes, hvornår de anslåede slut-skattebeløb kan forventes indbetalt og dermed indtægtsført på statregnskabet. Der må dog ved budgetteringen tages hensyn til, at nogle skatteydere er i restance med deres indbetaling. Der findes endnu ikke talmæssige oplysninger om restancernes størrelse og restanceperio-dernes længde. En sammenligning mellem den hidtil indbetalte kildeskat og de indbetalinger, der ifølge provenuskønnene skulle være foretaget, hvis alle indbetalinger var sket rettidigt, tyder på, at de årlige nettotab som følge af restancer udtrykt i procent af de foreløbige skattebeløb (bortset fra frivillige indbetalinger) foreløbig kan anslås til lidt under 2 pct. i finansårene 1971-72 og 1972-73.